

A MAGYARORSZÁGI
METHODISTA EGYHÁZ

PÉCSI GYÜLEKEZETÉNEK
HÍRLEVELE

2010. december

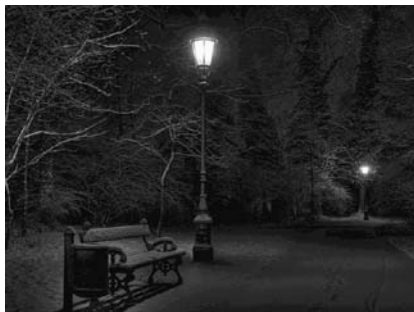
XIV.évf./12.

Térjetez meg, mert elközelített a mennyek országa!

Máté 3: 2

Köszönöm csodálatos ajándékokat!

Nem sokára újra itt a karácsony – és nagyon örülök, hogy van még bő egy hetem. Pótolnom kell néhány elkésett bevásárolni-valót. Ebben az évben szerencsére idejében gondoltam rá, és már hetekkel ezelőtt beszerkeztem ajándékaimat a rokonoknak, barátoknak. Ám hosszan törtem a fejem, mi lenne megfelelő Kennek, a férjemnek. Nagyon nehéz neki bármit is találni.

Van-e az Olvasónak is olyan családtagja, akinek ugyanilyen nehéz igazán örömet szerezni? Különleges, rendkívüli, soha nem látott ajándékkal szeretné meglepni. Hadd érezze, hogy ez az ajándék szívből fakad, és hosszú töprengés eredménye. Az Olvasónak pedig az lenne a legnagyobb jutalom, ha látná: valóban örülnek neki.

Gondolkozzunk csak el, nem hasonló-e a helyzet Isten és köztünk, emberek között? Milyen csodálatos ajándékot adott nekünk karácsonykor, mikor elküldte Jézust, Urunkat és Megváltónkat! A mennyei Atya benne valóban valami különlegessel, rendkívülivel és páratlannal ajándékozott meg. Ki állítaná közülünk, hogy ez az ajándék nem egyenesen Isten szívéből fakad? Képzeljük csak el a menny örömét; az angyalok, a mennyei seregek izgalmát és örömteli várakozását, amikor ezt a drága ajándékot becsomagolták – pályája tették – és egy jászolba feltették!

Isten biztosan sokáig gondolkozott ezen az ajándékon. Azt hiszem már a világ alapjainak lerakása előtt elhatározta. Az évszázadok és évezredek alatt gondosan előkészítette eljövételének minden apró részletét.

Ezt a mennyei ajándékot ünnepeljük karácsonykor. Mint minden más ajándékot, ezt is egyszerűen elfogadhatjuk. Hálatelt szívvel és mély örömmel fogadjuk Isten Fiát. Biztosan örül a mennyei Atya, ha azt látja: szívesen vesszük ajándékát, Jézus Krisztust: úgy, ahogy Pál apostol megfogalmazta, amikor a 2. Korintus 15-ben így írt: „Hála legyen az Istennek kimondhatatlan ajándékáért!”

Bárcsak ez lenne szívünk indulata ezen a karácsonyon! Találjunk időt arra, hogy elmondjuk Istennek: „Hálát adok drága ajándékosért Atyám, ezért a kimondhatatlan értékes adományért, amit ingyen kaptam tőled. Jézus olyan érték, amit szavakkal kisérem lehet fejezni. Dicsérlek érte. Saját szívedből szakítottad ki. Őszinte köszönetet szeretnék érte mondani!”

JONI EARECKSON TADA

Decemberi gyülekezeti programjaink:

4-én, szombaton ifjúsági óra, konfirmációs oktatás (időpont egyeztetés szerint).

5-én, **Ádvent második** vasárnapján 9³⁰ imaóra, és 10⁰⁰ órákor Úrvacsorai Istentisztelet lesz Pécssett, 15⁰⁰ órákor Hidason lesz istentisztelet

Téma: „Királyod érkezik hozzád...” Zakariás 9,9.

7-én, kedden 17⁰⁰ órákor bibliórát tartunk Hidason

8-án, szerdán házi csoport lesz Kőszegiéknél

9-én, csütörtökön 17⁰⁰ órákor házi csoport.

10-én, pénteken Bicsérdén 18³⁰ házi istentisztelet lesz

11-én, szombaton 17⁰⁰ órákor órákor. Ádventi vendégvárás. Kovács Zoltán szolgál.

14-én, **Ádvent harmadik** vasárnapján 9³⁰ imaóra, és 10⁰⁰ órákor istentisztelet lesz Pécssett, Hidason 15⁰⁰ órákor

Vendégszolgáltató: Kovács Zoltán szekszárdi lelkész

14-én, kedden 17⁰⁰ órákor bibliórát tartunk Hidason

15-én, szerdán 17⁰⁰ órákor házi csoport Kőszegiéknél.

16-án, csütörtökön 17⁰⁰ –kor házi csoport.

17-én, pénteken Bicsérdén 18³⁰ házi istentisztelet lesz

18-án, szombaton ifjúsági óra, konfirmációs oktatás (időpont egyeztetés szerint).

19-én, **Ádvent negyedik** vasárnapján 9³⁰ imaóra, és 10⁰⁰ órákor istentisztelet lesz Pécssett, Hidason 15⁰⁰ órákor, Siklóson 18⁰⁰ órákor lesz istentisztelet

Téma: Az Úr közel! Filpípi 4,4-5.

21-én, kedden 17⁰⁰ órákor bibliórát tartunk Hidason

22-én, szerdán 17⁰⁰ órákor házi csoport lesz Kőszegiéknél.

23-án, csütörtökön 17⁰⁰ –kor házi csoport

24-én, pénteken **Szenteste**.

25-én, szombaton, **Karácsony első napján** 10⁰⁰ órákor Ünnepi Istentisztelet lesz Pécssett,

Hidason 15⁰⁰ órákor istentiszteletünk lesz, Bicsérdén 17³⁰ kor Úrvacsora istentisztelet lesz

26-án, vasárnap, **Karácsony második napján** 10⁰⁰ órákor istentisztelet lesz Pécssett,

Hidason 15⁰⁰ órákor

Téma: Megjelent a mi üdvözítőnk... emberszeretete. Titusz 3,4.

28-én, kedden 17⁰⁰ órákor bibliórát tartunk Hidason

31-én, péntek, **Óév este** 18.00 órákor istentisztelet szeretetvendégséggel

Óévzáró istentisztelet

Január 1-én, szombaton 15,00 órákor jelige felolvasás lesz Pécssett

Január 2-án, vasárnap 10⁰⁰ órákor. **Szövetségmegújító istentisztelet** lesz Pécssett, 15⁰⁰ órákor Hidason. 17⁰⁰ órákor a Baptista Imaházban kezdő alkalma lesz az **Aliansz imahétnek**.

Január 3-7-ig, hétfőtől szombatig 17 órákor Aliansz imaórák lesznek a Metodista Kápolnában.

Média hírek:

December 10-én Metodista félóra lesz a Kossuth Rádióban 13 óra 30 percor.

Születésnapjukat ebben a hónapban ünneplik:

Schauermann Léna	3-án
Ritter Boglárka	6-án
Gyurkó Balázs	15-én
Khaled Atilla	16-án
Vas Bence	19-én
Kölcsey Gyurkó László	23-án
Schauemann Barnabás	23-án
Asher Vörös	24-én
Szili Józsefné	26-án
Dóczi Győzőné	29-én
Siptár Gergő	30-án

Elmúlt hónapban történt...

Találkozni Istennel a csendben

2010. október 25-29-ig Centrál konferenciai Női szeminárium volt Svájcban, melyen egyházunkból öten, köztük gyülekezetünkől Kovácsné Horváth Csilla vehetett részt. Az ott elhangzott előadásokból közre adjuk Csilla beszámolóit (több alkalommal).

Barbara Bünger bevezetője a hét témájához, mely első este hangzott el.

Isten találkozik velünk a hétköznapiakban, a közlekedésben, a munkánk alatt, a stressz és hajtás közepette, vagy akár a szabadságunk alatt. A zajban, a csendben.

De teszi ezt ott és akkor, amikor Ő akarja. Újra és újra, és mindig másféleképpen. Teljesen függetlenül attól, hogy mi mit képzelünk el, vagy mit gondolunk. Ő találkozik velünk. A hét mottójában felcseréltük az alanyt és a tárgyat. Az Isten „ránk talál” helyett tudatosan azt írtuk, hogy mi találunk az Istenre, a csendben... Nézzük meg, mit is jelent ez a csend.

Lárma

Attól függően, hogy honnan is érkeztünk, a csend elég ritka. Az ember sok mindenhez hozzászokik. A vonat kattogása, a város hangos építkezési területei, a forgalmas utca az ablakunk alatt, vagy fejük felett a repülők. A zajt jobban megszokjuk, mint a csendet. Megtanultunk a zajban élni, úgy, hogy már észre sem vesszük. Sokszor akkor jövünk rá, mennyire körülvesz minket a zaj, amikor hiányzik. Akkor ilyenkor beszélünk a csendről? A csend nem más, mint a zaj hiánya?

Próbáljuk egy másik oldalról megközelíteni.

Külső nyugalanság

Milyen gyakran megpróbálunk egyszerre több mindent tenni! Hogyan? Egyszerre több dologra koncentrálni? Egy bizonyos fokig, igen, tudunk ilyet is. De utána elkezdünk kapkodni. Elfogy a levegőnk. A hétköznapiunk harccá válik. Teljesítmény kényszer alatt, és időszükében szenvedünk és nincs többé megnyugvás.

Mind a lárma, mind pedig az állandó túlfeszítettség betegséghez vezethet. Keringési zavartól kezdve infarktuson át, evési és alvási zavarokra gondolok, de kimerültségi depresszióra is. Az emberek kiégnek. A szakkifejezés erre a burn-out. Nemrégiben nyílt lakóhelyem környékén az első svájci burn-out klinika. Egy olyan helyszín, ahol az emberek orvosi segítséggel újra képesek megnyugvást találni. Egy hely, a hegyek között, egy külsőleg nyugodt helyszín. Egy helyszín távol a családtól és mindenféle kötelezett-ségtől. A hétköznapiok sokféle kihívásától távol. Egy oázis. Egy sziget. Ez hát a csend?

Nézzünk egy újabb aspektust.

Belső nyugalanság

Szeptember végén, úgy adódott, hogy egy egész estét, éjszakát és reggelt egyedül töltöttem otthon. Oázis a hétköznapiokban. Órákon keresztül senkivel nem beszéltem, nem csöngött a telefon, nem csöngettek, szóval nyugalom. Hirtelen észleltem, hogy egy hang mégis csak szól folyamatosan. – bennem. Legbelül egyáltalán nem voltam nyugodt. Amikor körülöttem minden lenyugodott, akkor vettem észre a benső nyugalanságomat. Tervek, ötletek, benső „tennivalók” című listám. Aggódás, félelmek, elmara-dások, és sok minden más forgott bennem, és elvették azt, amire nagyon is szükségem volt, a lazaságot, a benső nyugalمامat, a békességemet. Elkezdtem a szobában fel-alá járkálni, mint egy ketrecbe zárt tigris.

Külső nyugalmi keretben észleltem benső nyugalanságomat.

Vágyakozás a nyugalom után

Ebben a feszültségben élünk. Az élet sok mindent elvár tőlünk. Nem tudjuk, nem akarjuk kikerülni ezeket, a kihívásokat. De vágyunk a külső és belső nyugalomra. Mindannyian tudjuk, hogy jót tenne, hogy ha megélnénk a békét. Megállapította a tudomány is. Aki elmenekül a lármából, koncentrálni és elcsendesedik, az közvetlen kö-

zéről megfigyelheti, mi történik a testével. Csökken a vérnyomás, az agyi áramlatok megváltoznak, megerősödik az immunrendszer, kitisztul a fej.

Isten mindezt már a tudomány előtt is tudta. Beszélt erről a negyedik parancsolatban. (II. Mózes 20, 9 – 10) Hat napon át dolgozzál, de a hetedik nap a nyugalom napja, szenteld Istenednek, a te Uradnak. Ebben a versben Isten még valami nagyon fontosat is hozzáfűz. Az Isten előtti elcsendesedés, a keresztyén meditáció, az exercitium, a némaság Istennek, az Úrnak vannak szentelve...

Tehát a csend nem más, mint Istenben való megnyugvás. Elengedhetünk minden körülöttünk és bennünk lévő zajt. Mindazt, ami megterhel, a saját magunk körül való forgolódást, elengedhetjük. A csend az Istennel való találkozásunkban történik. Sem magamra, sem pedig egy másik személyre nem irányul. Fontos ezt látni a keleti misztikák, vagy az ezoterikus meditációkkal szembeállítva.

A csendben Istennel akarunk találkozni.

Mennyire ismerjük fel Isten hangját a hétköznapjainkban? Ismerjük egyáltalán az Ő hangját? Elmesélem nektek Illés élettörténetének egy részét, az I. Királyok 19-ből. Isten sokféleképpen talál rá, és nem mindig úgy, ahogy Illés várja, és Illés találkozik Istennel.

Illést Izrael egyik legjelentősebb prófétájaként ismerjük meg. Az egész országra kiterjedt bálványimádás szenvedélyes ellenlábasa, ellen-harcosa. A Kármel-hegyi istenítéletben a 70 Baál próféta alulmarad a Mindenható Isten erejével szemben. Ebben az erő demonstrációban túl feszítve, kiegészve, és Jézabeltől fenyegetve, elmenekül Illés a pusztába. Teljesen kimerülve, csak feküdni, aludni, talán soha fel nem kelni akar ez a fiú. Egy ilyen helyzetben angyali küldöltre van szükség, hogy a helyzetéből kimozdítsa. Az angyal tudja, hogy ennek a nyomorultnak mire van szüksége. Vízre és kenyérrre, és így kétszer is asztalt terít neki. Ehhez jön még az alvás. Illés erőre kap, és lelkében is kész Istennel találkozni. Isten egy hosszú, magányos zárandokútra küldi, a Hóreb hegyéhez. Az egyedüllét, a csend és a menetelés hozzásegítik, hogy feldolgozza mindazt, amit átélt.

Megérkezve a Hórebre, most már be tud vackolni a kis barlangba és tud Istenre várni. Amit ott átél, az nagy jelentőséggel bír későbbi életére nézve. Illés kiegészett bensőleg egy Istentalálkozás élményére, amit egy megrázó természeti jelenségben él át. És felismeri, hogy Isten sem a viharban, sem a mennydörgésben, sem a tűzben; sem a hatalomban és erőnek erejében, hanem a csendes, gyengéd szellőben volt. És ebben a csendben érzi Illés Isten jelenlétét. A prófétában a csendes, gyengés érintés hatására zajlik le a benső átalakulás. Ő, aki minden vallásosságát, és érzelmi erejét bevett az Isten szolgálatába, aki a kiegészésbe is magával vitte az Istennel való kapcsolatot, most válik olyan Isten emberévé, aki vezetett, és küldetéssel ellátott.

Mi nem vagyunk Illés. De mi is átélünk időket, amikor kiégettek vagyunk. Nekünk is szükségünk van időkre, amikor új erőt tankolhatunk fel, újra és újra és újra. Illés először testileg erősödött meg. Jóllakva először aludt egyet. Aztán látszólag elindult, és bensőleg is utolérte magát. Külsőleg lépett és bensőleg indult be. A pusztai vándorlása során csendet, magányt élt át, és ez által felkészült az Istennel való találkozásra. Illés késszé vált, hogy leüljön és elengedjen minden cselekedetet, és minden cselekvést, mind gondolatot, mindentervet, és ötletet, az érzelmeit, az érzékeléseit. Minden birtokát, hogy megérkezzen a léthez.

És Isten találkozott vele egy csendes szellőben.

A mi megtapasztalásaink ezzel a csenddel kapcsolatosan különbözőek lesznek. Van, hogy a csend idegesít, kellemetlen. Van, hogy nem bírjuk ki. Van, hogy erőt merítünk belőle. Van, hogy nem történik semmi. Van, hogy új keletkezik.

Nyerjen jelentőséget életünkben, hogy hozzáfordulva változni tudjunk. Azt kívánjuk, hogy felismerjük az ő hangját. Hogy amit mondani akar nekünk, táptalajra találjon, hogy csírázhasson, meginduljon az élet, növekedhessen, és gyümölcsöt teremhessen. Hogy kapcsolatunk elmélyüljön vele. Hogy növekedjen a bizalmunk iránta.

A csendet nem tudjuk sem csinálni, sem kikényszeríteni. Minden kísérlet csak az első lépés. De létrehozhatunk külső és benső oázisokat. A valódi benső csend azonban kegyelem.

Istennel találkozni a csendben - ez most egy ajándék. Ha egyszer megköstölhattuk, örökre erre fogunk szomjazni.

KOVÁCSNÉ HORVÁTH CSILLA

Gondolatok

„Gondolj Teremtődre, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek az évek, melyekről ezt mondod: nem szeretem őket!” Prédikátor 12:1

A téli fák lombtalanul „dideregve” a decemberi hidegben várják a tavaszt. Az ágakról lehullott lomb összetakarítása az őszi időszak évente visszatérő feladata. Így volt ez az idén is, amikor én is a lombok összegereblyezésével voltam elfoglalva. A közben támadt néhány gondolatomat szeretném veletek megosztani.

Az őszt sok mindennek a végét jelenti, sok folyamat „beérik”, és sok termés, gyümölcs megéri, begyűjtésre, fogyasztásra, tárolásra válik alkalmassá.

A fák lombja is döntő változáson megy át az őszt folyamán. Elszínesedik, leesik, elkorhad. Jó esetben tápanyaggá válik a termőföldben, rossz esetben környezetterhelő, munkát, gondot jelentő hulladékot képez.

A gyümölcsfák lombja emberi fogyasztásra általában nem alkalmas, de elengedhetetlen a gyümölcsök kifejlődése, érlelése, egyáltalán a fák életben maradása szempontjából, sőt a légkör oxigén ellátása révén nélkülözhetetlen a földi élet fennmaradása érdekében is.

Kis párhuzamot látok az emberi élet folyamatával való összehasonlításban. Az ember aktív korában „kizöldül”, alkalmassá válik értékek létrehozására, különféle gyümölcsök létrejöttének elősegítésére. Egy idő után „elszíneseedik” (ez a szín sokszor a szürke) és kihullik az aktív alkotó élet körforgásából. Nehézséget, akadályt jelent környezete, az érte felelőséget viselők (vállalók) számára. Ez a helyzet általában nem jó érzést vált ki az emberekből (személyes tapasztalatból tudom!). Az öregedő embernek meg kell tanulnia, hogy ezt a helyzetet is Isten iránti hálával elfogadja, mert Isten rendelése szerint valók az élet ciklusai. Gyönyörűen, költőien írja le ezt az életszakaszt a Biblia a Prédikátorok könyve 12. részében:

„Gondolj Teremtődre, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek az évek, melyekről ezt mondod: nem szeretem őket, míg el nem sötétedik a nap világa, meg a hold és a csillagok, és újra felhők nem érkeznek az eső után. Akkor reszketni fognak a ház őrizői, támoynognak az erős férfiak; megállnak az őrlő lányok, mert kevesen vannak, és elhomályosulnak az ablakon kinézők. Bezárulnak az utcára nyíló ajtók, elcsendesül a malom zúgása. Fölkelnek a madárszóra is, és elbalkul minden énekszó. Még egy kis emelkedőtől is félnek, és ijedeznek az úton. A mandulafa kivirágzik, a sáska nehezen vonszolja magát, és mit sem ér a fűszer, mert elmegy az ember örök otthonába, és az utcán körös-körül sivatók járnak. Végül elszakad az ezüstkötél, összetörik az aranypohár, a korsó eltörik a forrásnál, és a kerék belezuhan a kútba. A por visszatér a földbe, olyan lesz, mint volt, a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta. Igen nagy hiábavalóság, mondja a Prédikátor, minden hiábavalóság!” (Prédikátor 12:1-8)

Amikor söpörtem a lehullott lombot visszagondoltam: milyen fényes, ropogós cse-resznyék nevettek rám a haragos zöld falevelek közül, milyen kellemes árnyékot adtak a tikkasztó nyári időszakban a lombbal borított faágak. Talán megkönnyíti a fiatalok számára is az öregekkel való törődést, fáradozást, ha visszaemlékeznek azokra az időkre, amikor szüleik, nagyszüleik az ő fejlődésük, örömeik, „gyümölcsstermésük” érdekében fáradoztak, sokszor háttérbe szorítva saját vágyaikat, céljaikat. De az „öregek” is kérhetik az Úr segítségét, hogy „hullott lombként” is lelki táplálékot, imahátteret jelenthesenek a napi gondokkal küszködő, már saját gyerekeikért áldozatvállaló fiainak, leányainak.

SCHAUERMANN HENRIK

Merre tart életed útja?

Isten szeret téged, és az a szándéka, hogy egykoron vele légy a mennyben, az örök dicsőségben. Már előkészítette számodra az odavezető utat, amikor Fiát erre a földre küldte, hogy bűneidet magára vegye, és helyetted bűnhődjön értük. Jézus Krisztus mondja: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis énáltalam.*” (János 14:6) Ne várj tovább! Még ma gyere hozzá! Így személyes kapcsolatot találsz Istennel.

- Beszélj Jézus Krisztussal, Isten Fiával. Nem kell jól fogalmazott, előre megtanult imádságot mondanod – saját szavaiddal mondd el neki azt, ami foglalkoztat.
- Az, ami Istenhez fűződő kapcsolatodat lehetetlenné tette, azok az életedben levő vétkek és bűnök. Valld meg Neki bűneidet, és kérj Tőle bocsánatot ezekért.
- Kérd meg Őt, hogy ajándékozzon neked új életet.
- Bízál abban, hogy az Úr Jézus a kereszten a te bűneidért is megfizetett, amikor ott meghalt. Azonban a harmadik napon feltámadt a halottak közül. Ebbe az áldozatba vett bizalmat nevezi a Biblia a megmentő hitnek.
- Ha ezt megtetted, akkor köszönd meg Neki a megváltás munkáját, és azt, hogy megbocsátott neked, és általa Isten gyermekévé lettél.

Keresd a kapcsolatot más keresztyénekkal, olyanokkal, akik a Biblia igazságát és a Jézusról szóló igazságot felismerték és hirdetik azt.

Így imádkozhatsz, hogy megmentést nyerjél, és hogy a mennyországba juss:

„Úr Jézus Krisztus, most megnyitom szívemet szereteted előtt. Kérek, bocsásd meg bűnemet. Légy Te a mai naptól életem meghatározója. Teljes mértékben kegyelmedre és szeretetedre bízom magam. Ámen.”

A MISSIONWERK WERNER HEUKELBACH NAPTÁRBÓL
FORDÍTOTTA SCHAUERMANN HENRIK

Biblia ismereti sorozat

Zakariás próféta könyve

Az alábbi rövid ismertető három gondolat köré épül fel:

1. Történelmi-földrajzi környezet
2. A próféta személye, a rábízott üzenet célja
3. A könyv szerkezete, tartalma, fő üzenetei

1. Történelmi-földrajzi környezet.

Zakariás próféta működése jól behatárolható, Haggeus prófétával együtt élt, Dárius perzsa király uralkodása idején, Krisztus előtt 520 körül.

Emlékeztetőül: a kettészakadt Izrael déli részén helyezkedett el Júda, amelynek lakóit 587/86-ban a babiloni Nabukonodozor hurcolta el fogságba, amikor Jeruzsálemet és a templomot is lerombolta.

A babiloniak uralmát a perzsák döntötték meg. 538-ban (tehát az Úr által megjelölt 70 év után) Küros (Cirus) perzsa király megengedte, hogy a foglyok visszatérjenek hazájukba, és felújítsák a lerombolt templomot. Elrendelte azt is, hogy a templomi kincseket vigyék vissza, bízta a babiloni lakosságot, hogy arany-ezüst tárgyakkal támogassák a templom építését.

Az Ószövetség tanúsága szerint nem volt osztatlan a hazatérés lehetősége feletti öröm a júdeai foglyok körében. Sokan stabil anyagi viszonyok között, jómódban éltek, magas kormányhivatalokat is betöltve. Nem jelentett nagy vonzerőt számukra egy elpusztított, minden kényelmet és külső biztonságot nélkülöző országba áttelepülni, vállalva az 1000 km nagyságrendű út kockázatát is.

Mindenesetre az első csoport a királyi családból származó Zorobabel (Zerubábel = bábel fia), Jojakin unokája, mint leendő kormányzó és Jósua, mint leendő főpap vezetésével visszatelepültek Jeruzsálembe, és elkezdték a templom építését, 536-ban már lerakták a templom alapkövét.

Hamar jelentkeztek a létfenntartási gondok, a már otthonlévők (vagy maradottak) és az újonnan visszatelepültek közötti viták, feszültségek. A környező népek is protestáltak a perzsáknál, így leállt a templom építése.

A templom építését Dárius rendelete után folytatták, és felszentelésére 515 áprilisában kerül sor.

A hazatérők 2. nagy csoportját Ezsdrás vezette. 480 körül Nehémiás idejében épül fel a várfal Jeruzsálem körül.

Zakariás próféta a hazatérő 1. és 2. csoport érkezési időpontja között működött, és bízta a honfitársait a templom építésének befejezésére a Krisztus előtti 520-as évek környékén.

2. A próféta személye, a rábízott üzenet célja

Nevének jelentése: az Úr emlékszik / az Úr emlékezett.

Főpapi családból származik, nagyapja Iddó főpap volt, az első hazatértek között, apja Berekja volt, de róla nem esik több szó, valószínűleg korán meghalt.

A könyvben említett igék alapján megállapítható dátumok szerint a könyv írása a Kr.e. 520-518-as évekre tehető, amikor a lerombolt templom építését hosszabb szünet után ismét folytatták. Látomásaiiban Zakariás az elcsüggedt hazatérteknek sorsuk döntő változását ígérte, és megtérésre hívta őket minden hamisságukból. Újra és újra hivatkozik a korábbi próféták szavaira és képeire. Ezzel átszította honfitársait egy belső válsá-

gon. A megjövendölt fordulat két személlyel függ össze szorosan: egy világi és egy lelki vezetővel, Zerubábel kormányzóval és Jósua főpappal.

Zakariás az utolsó ószövetségi próféták egyike volt. Próféták még kb. 70-80 évig hirdették Isten akaratát Júda népének, utána kb. 400 év szünet következett. Az utolsó próféta már Jézus életében működött: Heródes által kivégeztetett Keresztelő János.

A templom

A bibliai történelem során három templomról beszélünk:

1. Salamon által építve (Kr.e. 967-961), babiloniak rombolták le (Kr.e. 586).

2. Itt a másodikról van szó, amely a babiloni fogság után épül fel (felszentelés Kr.e. 515-ben)

3. Ezt Nagy Heródes bővítette Kr.e. 19-9-ig, majd a rómaiak rombolták le Kr.u. 70-ben.

SCHAUERMANN HENRIK

Menj elől Urunk...

Menj elől Urunk,
Merre indulunk.
Ím előttünk áll az élet,
Hadd kövessünk benne téged!
Míg majd szent kezed,
Mennybe fölvezet!

Adj bátor szívet,
Hogy legyünk hívek!
Így ha terhet kell viselnünk,
Mégsem ejt panaszt a nyelvünk.
Bár nehéz utunk,
Hozzád így jutunk.

Sebzett szívünk majd
Hogy ha felsóhajt,
Vagy ha másért bánat éget,
Adj türelmet, békességet,
Ó taníts tehát,
Föltekintni Rád!

Így vezess Urunk
Míg hozzád jutunk!
Hogy ha roskadozna lábunk,
Benned támaszt hadd találunk,
Míg csak tart az út,
S akkor nyiss kaput!

NIKOLAUS LUDWIG VON ZINZENDORF (1700-1760)

DICSÉRETEK 78. ÉNEK

Jézus új terve

Rám néz a múltból kedves gyermekarcod,
míg olvasom keserű leveled.
Csalódások, veszteségek, kudarcok...
s hol a megoldás, hol a felelet?

"Életem nem sikerült... most már mindegy!
Elveszttem... remélni már nem lehet!"
Megint egy fájó sóhajtás... megint egy...
Szeretném most megfogni a kezedet!

Szeretnék csöndesen átölelni,
hívni: Ne sírj! Nincs vége! Jöjj velem.
Jöjj új kezdetre, új örömelelni!
Jézusnál most is vár a kegyelem!

Ha nem figyelünk az Isteni tervre,
ha nem vezethet, ha eltévedünk,
és mintha már mindennek vége lenne,
ne félj, neki még van terve velünk!

Új, drága terve, ha bűnbánó szívvel
messze földről megérkezünk haza.
Egünkön ragyogó szívárvány ível,
s vár az új élet boldog tavasza.

Előtted újra kinyílik a holnap.
A könnyes tegnap elmúlt, vége lett.
Szívedbe újra remények dalolnak.
Jézus Krisztusnak terve van veled!

T Ú R M E Z E I E R Z S É B E T

Japán nagy embere

Karácsony délutánja volt. 1909-et írtak akkor. A kobéi teológia kapuja megnyílt, és a teológusok kirajzoltak belőle, hogy ki-kí családja körében töltse a legmeghittebb ünnepet. A japán

teológusok kézításkát cipelve igyekeztek az állomás felé. Mindnyájuk szeméből sugárzott a viszontlátás öröme.

Utoljára egy furcsa teológus hagyta el a főiskola épületét. Kis kézikocsit tolt maga előtt, s benne néhány könyve és ruhája. Nem az állomás felé indult, hanem a hírhedt nyomortelep, a Sinkava felé vette útját. Ezen a nyomortelepen lakott Kobé minden csavargója, hamiskártyása, útonállója, bérnyilkosa; valami 10 000 hajótörött ember. Földi pokol ez, ahol a bűn minden nap orgiát ül, s ahol minden elképzelhető betegség és el sem képzelhető bűn képviselteti magát. Kagava Tojohiko ide igyekezett.

Talán kicsapott diák, aki elkeseredésében a nyomor és a bűn fertőjébe veti magát? Nem. Kagava a kobéi teológia legkiválóbb hallgatója. Nem elkeseredett lélek ő, hanem valami szent tűz ég benne. Karácsony estéjén tele van a szíve azzal a végtelen szeretettel, mellyel a Megváltó otthagya dicsőségét, s lejött erre a földi Sinkavára; ő csak elindult Mestere nyomában. Segíteni akar ezen a nyomorult népen s megmondani, közéjük kiáltani, hogy az Isten szeret.

Egyszerű fabódét bérelt itt ki. A bódét azonban át kellett előbb meszelni, mert a tegnapi itt meggyilkolt ember vére még ott száradt a falakon.

A hír hamar végigfutott a telepen: Sinkavának új lakója van. Azt is tudták már, hogy ki az új lakó. Rövidesen azután, hogy a kordé megállott a bódé előtt, ott volt már a környék aprajagya. Az apraja kevesebb volt, mert itt a nagy nyomor miatt 50%-os a gyermekhalandóság. A városban csak 25%-os.

Elsőnek egy vérbajos ember nyitotta rá az ajtót, s arra kérte, hogyha igaz követője Krisztusnak, fogadja be őt lakásába. Irtózat futott végig rajta, amint a sebekkel és fekélyekkel telített emberre nézett, de befogadta őt. Néhány óra múlva automatikusan tagja lett ezzel a „sinkavai vakarózó klub”-nak.

A második vendége „Rézoszlop” volt, akinek az orra a mértéktelenül élvezett italtól vette fel a vörösréz színét. Innen nyerte nevét, amellyel humoros sorstársai ajándékozták meg. Rézoszloppal sok baja volt, különösen akkor, ha a legközelebbi kocsmában megint festegette az orrát.

A tüdővészés néhány nap múlva jelentkezett, s ő is igényt jelentett be szállásra. Rekedt köhögését sokáig nem tudta megszokni Kagava, s ilyenkor éjjelenként alig volt pihenése. Nem sokára ő is elkezdett köhögni, s tüdőbajából azóta sem tudták kigyógyítani a legnevesebb orvosok sem.

Majd egy öregasszony jelentkezett azzal, hogy hallotta, hogy senkije sincsen, s felajánlotta, hogy anyja helyett anyja lesz. Örökbe akarta fogadni Kagavát. Gyöngéd szíve nem tudta elutasítani a megható ajánlatot, s ettől kezdve megosztotta szobáját „Macskás anyókéval”, aki 11 macskájával vonult be örökbefogadott fia lakásába. Csak annyi kikötése volt, hogy halála után fogadott fia gondoskodjék tisztességes eltemetéséről.

Nevelőanya után egy kicsiny árva nevelését is rábízta Isten. A kikötőben egy haldokló fiatalasszony kebléről vett le egy csöpp ártatlanságot, s miután még sohasem gondozott csecsemőt, ez új problémákat okozott neki. Tehetetlennek érezte magát, ha a kicsi elkezdett sírni, s legtöbbször vele együtt sírt. „Macskás anyóka” már régen elfelejtette, hogyan kell a kicsivel bánni.

Vakarózón, Rézoszlopon, Köhögősen, Macskás anyókán kívül jöttek még sokan. Mind szálást kerestek. Volt egy lakója, aki nemrégén került ki a börtönből – többszörös rablógyilkosságért volt elítélve – s akit éjjelenként annyira bántott sok-sok bűne, hogy úgy tudott csak elaludni, ha

Kagava kezét fogta.

A lakást bővíteni kellett, hogy mindnyájan elférjenek benne. A teológiától kapott stipendium is kevésnek bizonyult ennyi ember számára. Pótlás után kellett nézni. Elvállalta hát a teológia és több más ház kéményseprését, hogy enni tudjon adni nagy családjának.

Ami ideje a „családfenntartástól” megmaradt, azt kinn töltötte az emberek között. Már kora hajnalban megjelent a kikötőben, vagy az utcaseprők gyülekezeti helyén, s beszélt nekik arról, hogy az Isten szeret. Ez volt szinte egyetlen prédikációja. Hangja sokszor el-elcsuklott, s a fáradságtól összeesett, de másnap újból ott volt, s az sem riasztotta el, ha a durva matrózok úgy állon verték, hogy fogai párosával hullottak a porba. Éjjel sem tudta magát kipihenni, mert előbb a kisbabát kellett elaltatni, a rablógyilkost babusgatni, s mikor elaludt szörnyű füstre ébredt, mert csupán tréfából meggyújtotta alatta Rézoszlop a szalmazsákokat. Így folyt ez nap mint nap. Az első évben hét gyilkosságnak volt szemtanúja a közvetlen közelben.

Hogy ilyen körülmények között hogyan tudta megírni „Sír szélén” című könyvét, az örök titok marad. Háztartását azonban feljavíthatta, mert könyve kéziratáért a kiadó 5000 pengőt fizetett.

Hogyan tudta mindezt végigélni Kagava? Talán világot vet erre az, amit saját maga mondott itteni szolgálatáról:

„Szeretem az embereket. A legmélyebbre zuhant félelmetes, megszállott testben is van a lélek mélyén valami ellenállhatatlan vonzalom. Ha megrohannak, elfutok előlük. Sinkavát gyakran elviselhetetlenné teszik számomra, de végleg elszakadni nem tudok tőlük. Nagy kiváltságom, hogy foglalkozhatom velük, s úgy találok, hogy a természet szépsége nem múlja fölül őket érdekességben és vonzerőben. Nem mondom, hogy a vérbaj által összeroncolt ember szebb, mint a virág, csak azt, hogy nem tudok lemondani róluk, nem tudom nem szeretni őket.”

DRASKÓCZY LÁSZLÓ

„HŐSÖK ÉS VÉRTANUK” CÍMŰ KÖNYVÉBŐL

A láng

A keresztes hadjáratok során egy kiváló hadvezér nagyon magabiztosan vezette seregét. Dicsérte katonáit, győzelmeiről éjszakákat tudott mesélni. Egy udvari bolond is velük tartott, ő szórakoztatta a fáradt katonákat. Ő is hallotta a hadvezért estéről estére, s egy alkalommal próba elé állította. Azt mondta, hogy a sikerek ellenére csak akkor hős, ha egy gyertya lángjára képes vigyázni, míg haza nem ér szülőföldjére. A tapasztalt hadvezér igazán könnyűnek találta a feladatot, örömet vállalta.

Csatáik végeztével hazaindultak. A gyertya fellobbant, s kezdetét vette a nagy próba. Jöttek útonállók, rablóbandák, csavargók, tomboló szélviharok, esős napok. A hadvezér egyik kezében a gyertya, másikban a kard. A magasztos célok, feladatok után ezért a "semmiért" az életét kockáztatta. A gyertyára figyelt, a lángért harcolt, fáradozott. S megtört a gőgje. Egy egészen más ember érkezett vissza hazájába.

Az Ige a mi gyertyánk, s a hitünk a láng. Az Úr Jézus Krisztus, aki lángra lobbanthatja. Ne-

künk van gyertyánk? S ha már van, ég-e? Úgy küzdünk-e az életben, hogy az Igét fontosabbnak tartjuk magunknál? Ha Jézusra figyelünk, átértékelődik az életünk. Ami eddig fontos volt, és harcoltunk is érte, az értéktelenné válik, s Jézus értékrendszere lesz a miénk. Azt elhagyjuk, amit ő elhagyott, és amit fontosnak tartott, az nekünk is fontossá válik.

Uram, add nekem
a szeretetet: vezessen az úton,
a hitet, hogy lábam ne inogjon,
a reményt, hogy csalódás ne érjen,
és szívemben a te tüzed égjen!
Ne engedd, hogy lángom ellobbanjon,
amíg olajlámpásodat tartom. Ámen

I N T E R N E T

A méz színe

Az utóbbi években mézszükségletünket évente egyszer, a pergetés után egy ismerős méhésztől szereztük be. Hozzászoktunk a jó minőségű, szinte víztiszta akácmézhez.

Az idei időjárás miatt akácméz ebben a régióban alig „termett”, így több helyről, többféle mézet vettünk és kaptunk ajándékba is. Így a polcon egymás mellett állt a boltban vásárolt akácméz, a Mecsekben gyűjtött hármész és a vajdasági Fruska-Gorában pergetett akácméz. Minden méznek más színe, és persze más íze is volt.

Elgondolkodtam azon, hogy mitől más az egyes mézfajták színe. A válasz nagyon egyszerű: attól függ, hogy hol „legelnek” a méhek, milyen növényről gyűjtik a virágport. Persze a méz ízét és bel-tartalmát is ez a körülmény határozza meg alapvetően. (Nem mindig a legszebb színű egyúttal a legértékesebb tápértékű is!) Arra gondoltam, hogy a mi általunk létrehozott „szellemi méz” színét, ízét is az határozza meg milyen „szellemi rétekről-fákról” gyűjtjük össze „lelki virágporunkat”.

A méhek esetében is csak a virágpor begyűjtésében van választási lehetőség, a többi már a méhek szervezetében fixen adott enzimeken és egyéb mikroorganizmusokon múlik, hogy milyen minőségű méz jön létre.

Nekünk embereknek nagyobb szabadságunk van szellemi termékeink létrehozásában, de nagyon nagy súllyal esik latba az, hogy mivel tápláljuk lelkünket-szellemünket (mit nézünk, mit olvasunk, milyen társaságban töltjük időnket), annak érdekében, hogy környezetünk számára szép és jó ízű „mézet” teremhetünk.

S C H A U E R M A N N H E N R I K

Karácsony előtt

Már hó szitál a fenyvesek között és
korán beálló esték fénye ég,
oly mély a csend és én úgy készülődöm
ujjongó szívvel, Istenem, feléd.

Most én megyek. Te voltál már a földön.
Ó, hány karácsonyt játszottam neked!
Amim csak volt, a két kezembe tettem
Egymás után: egy hosszú életet.

Mondd, vársz reám? Olyan remegve kérdem
s oly boldogan, mint szentestén kölyök.
Most rajtad áll, hogy szívemet betöltsed.
Csitt! angyal jár a zárt ajtók mögött.

SZENT-GÁLY KATA

Krisztus követése

Egészet adni -- sohase felet.
Vállalni mindent -- bármit is jelent.
Egészet adni -- mindent, ami van,
ami csak vagyok -- maradéktalan.

SZENT-GÁLY KATA

Honlap

Ajánljuk a pécsi gyülekezet honlapját, a hírlevelek ott is olvashatók egyéb információkkal, hírekkel és képekkel. Címe: <http://pecs.methodista.hu>

A honlapra, vagy a hírlevélbe küldendő anyagot a schauermannok@gmail.com email címre lehet eljuttatni.